

עין משפט גר מצוה

בג א ב מ' מ' ס' ס' ס' ס'
 ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
 ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
 ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
 ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'

מוסף רש"י

רגלו אחת על האבן.
 משוטלת על הנפש וזהו
 חן הנפש והחיים בד' ז' צבי
 שנכנס לבית. חללי רגלו
 וק' ועל שנים שטורים.
 דתו ל' ש' ש' ש' ש' ש' ש'
 וס' ונעלו שנים חייבים.
 הוציאה חוץ לגושל כמים
 וזהו לא מה מלאכה דגלה
 חיובו לא מהתעבד וס'
 כלפי לא. ש' ש' ש' ש' ש'
 יתקן טיהר דבר א' א' א'
 חסות חסותה וחסות ה'
 וצ' וק' וק' וק' וק' וק' וק'
 אורחין פחות ממשוער.
 דלה מליע על מלאכה וס'
 פחות מהמנוחה וס' וס'
 שטור אף על הכלי
 שחבלי ספלה לו. וס'
 חתיר עליו ש' ש' ש' ש'
 הולא אלא תפוס אבן.
 וס'. שטור אף על האבן.
 הולא ופסור מ' ה' ק' ק'
 מ' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט'

רב נסים גאון

המוציא אוכלים פחות
 משהוא כבלי פסור אף
 על הכלי שחבלי ספלה
 לו. וס' רב' כ' כ' כ' כ' כ' כ'
 הא דאז אבד בעריבין
 כללים כגון אלו תוראי.
 אבל אין צריך כללים
 חייב אף על הכלי.

רבינו הגה"ל

ו' יוסי אמר הסוס
 מוטא ברבלי וחומר סטא
 ובגדלו בדיו. שמשעת
 הסוס על רגלו וחומר על
 דיו. ואמאי הוא יוסי רבי
 בריהו רבי יוסף. ר' יוסף
 הדור רגלים. לאו משום
 דאמרינן מסייע אף בו
 ממש. ודבר אש ורבינא
 בריהו פמפוש בחמשתא
 וכל מה שחייב קיבל רסן.
 שמשעת דהתאך אף רסן
 זה יבטור מ' זה יבטור
 זה יבטור מ' זה יבטור
 איבער לזו בעיני שיעור
 זה ישיעור לזה. או
 דלמא שיעור זהו יבטור.
 ואמאי חייבנא דרא חייב
 זה. דלא עלו כ' ה' ה'
 שניא אליבא דרבי מאיר
 דלא הולכת בחיותה. ולא
 אפרי אסורא (ש' ש' ש'
 ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
 תנינא. אלא הוא קאי.
 זה יבטור מ' זה יבטור
 זה יבטור מ' זה יבטור
 זה יבטור מ' זה יבטור
 שמשון פסור. ובהא הלכה
 כ' פסור ו' יורה. רהא
 קאמרינן באין צדוק כהרבי
 ד' נ' ו' ו' יורה. ר' יוסף
 דהלכתא זה אינו יכול
 זה אינו יכול. חייבין.
 עלה בעיני פ' ש' ש' ש'
 שיעור לכל זה תא
 זה אינו יכול. וס' וס'
 דהבית זה אינו יכול. וס'
 דהבית זה אינו יכול. וס'
 דהבית זה אינו יכול. וס'
 דהבית זה אינו יכול. וס'

צג:

שמשעת הסוס על ידיו. הכי תנן לה בתנא' זכיס פ"ד (משנה ו')
 היה רוכב על גבי בהמה וארבע טליות תחת רגלי
 בהמה וטרות מפי שיכולה לעמוד על שלש היטה טלית אחת תחת
 שתי ידים תחת שתי רגלים תחת יד ורגל תמאה פלו יוסי אמר הסוס
 מוטא ברבלי כו' ונראה לר"י דרבי
 יוסי לא פליג אלא ארשה אבל אפיפא
 דקתני תחת שתי רגלים טמאה לא
 פליג דאף על גב דמשעת הסוס על
 ידיו דבר פשוט הוא דבאל שתי רגליו
 לא היה יכול לעמוד קשה לר"י מה
 ראה רב פפי להביא מקיפה ולא מייתי
 מרישא ממילתייהו דרננן כדאיתיי
 לעיל ואומר ר"י דמשום מרישא איכא
 לחמי דנדעי לנתיב לעיל שני הכא
 דעקה לגמרי אבל אר' יוסי ליכא
 למידיה דטעמייהו משום דעקה לא"כ
 לא יטמא הסוס אפילו דרבי דפשיטא
 נמי דעקה להו: ויבר' א' עמוד
 על רגלו אחת עבודתה בשידה ואם לאו
 פסודה. (ס' מהכא ליכא למיפשת דמין
 בנינו חוץ' דאנן הוא ממין הלכא
 ומין שאינו מני) (א' חוץ' דכלי אינו
 ממין הלכא ונעלה הוא צפ' הולאו
 לו (יומא ד' דף ג') בהנין סבי בתוך
 המוקק וקנין בו את הדס דודאי סבי
 מנטל ליה אבל כלי וס' לא מנטל
 ליה דאנן תקליס זה ההוליס ס':
אמר רב זה יבטור זה יבטור רבי
 מאיר מחייב איבעיא ליה

המצניע פרק עשירי שבת

הסוס מוטא ברבלי. אם הוצ רוכב עליו וטלית תחת אחת מרגליו של
 סוס טמאה אבל תחת רגליו טהרה שאין משענו על רגליו והוא
 דמתן לעיל ד' טליות תחת רגלי הבהמה טהורות וכו' כרבי יוסי: כהן
 העומד על גבי כלי לא אכלן או שום דבר האוחז ביה לצין הלכא ועבר

רבי יוסי ואמר וא' הסוס מוטא על ידיו החמור
 על רגליו שמשעת הסוס על ידיו וחמור על
 רגליו ואמאי הא קא מסייע בהדי הדדי לאו
 מישום דאמרינן מסייע אין בו ממש אמר רב
 אשי אף אנן גמי תנינא י"ר אלעזר אמר רב
 ירגלו אחת על הכלי ורגלו אחת על הרצפה
 רגלו אחת על האבן ורגלו אחת על הרצפה
 רואין כל שאילו ונמל הכלי ותנינא האבן
 יכול לעמוד על רגלו אחת עבודתו כשרה
 ואם לאו עבודתו פסולה ואמאי הא קא
 מסייע בהדי הדדי לאו משום דאמרינן מסייע
 אין בו ממש אמר רבינא אף אנן גמי תנינא
 י"כ יקיבל בימין ושמאל מסייעתו עבודתו כשרה
 ואמאי הא קא מסייע בהדי הדדי לאו משום
 דאמרינן מסייע אין בו ממש ש"מ: אמר רב
 זה יבטור זה יבטור ר"מ מחייב איבעיא ליה
 בעיני שיעור לזה ושיעור לזה או דילמא שיעור
 אחד לכולם רב חסדא רזה המנוגא חד אמר
 שיעור לזה ושיעור לזה וחד אמר שיעור אחד
 לכולן אמר רב פפא משמיה דרבא אף אנן
 טליות תחת ארבע רגלי המטה ממואות מפני
 שאין יכולה לעמוד על שלש ואמאי ליבעי
 שיעור זיבה לזה ושיעור זיבה לזה לאו משום
 דאמרינן שיעור אחד לכולן אמר רב נחמן בר
 יצחק אף אנן גמי תנינא י"צ י"ב שנכנס לבית
 ונעל אחד בפניו חייב ונעלו שנים פטורין לא
 יכול אחד לנעול ונעלו שנים חייבים ואמאי
 ליבעי שיעור צידה לזה ושיעור צידה לזה לאו
 משום דאמרינן שיעור אחד לכולם אמר
 רבינא אף אנן גמי תנינא י"ד השותפין שננבו
 ובתבו חייבין ואמאי ליבעי שיעור טביחה לזה
 ושיעור טביחה לזה לאו משום דאמרינן
 שיעור אחד לכולם ואמר רב אשי אף אנן גמי
 תנינא שנים שהוציאו קנה של גרדי חייבין
 ואמאי ליבעי שיעור הוצאה לזה ושיעור הוצאה
 לזה לאו משום דאמר שיעור א' לכולם א"ל רב אחא ברבי רבא לרב אשי
 דילמא דאית ביה כדי לבשל ביצה קלה לזה וביצה קלה לזה א"כ לישמעין
 קנה דעלמא מ"ש דגרדי ודילמא דאית ב' כדי לארוג מפה לזה וכדי לארוג מפה
 לזה אלא מהא ליכא למשמע מניה תני תנא קמיה דרב נחמן שנים שהוציאו
 קנה של גרדי פטורין ורבי שמעון מחייב "כלפי לייא אלא אימא חייבין ור"ש
 פוסר: **בתני** "המוציא אוכלין פחות משיעור בכלי פטור אף על הכלי
 שהכלי מפלה לו" את החי במטה פטור אף על המטה שהמטה מפלה לו "את
 המת במטה חייב וכן "כותי מת וכותי מן הנבלה וכעדשה מן השרץ חייב
 "ורבי שמעון פוסר: **גמ'** "ת"ר המוציא אוכלין כשיעור אם בכלי חייב על האוכלין
 ופטור על הכלי ואם היה כלי צריך לו חייב אף על הכלי שמע מניה אוכל שני
 זיתי חלב בהעלם אחד חייב שתיים אמר רב ששת הכא במאי עסקינן כגון
 ששגג

הוא רוכב על גבי בהמה וארבע טליות תחת רגלי
 בהמה וטרות מפי שיכולה לעמוד על שלש היטה טלית אחת תחת
 שתי ידים תחת שתי רגלים תחת יד ורגל תמאה פלו יוסי אמר הסוס
 מוטא ברבלי כו' ונראה לר"י דרבי
 יוסי לא פליג אלא ארשה אבל אפיפא
 דקתני תחת שתי רגלים טמאה לא
 פליג דאף על גב דמשעת הסוס על
 ידיו דבר פשוט הוא דבאל שתי רגליו
 לא היה יכול לעמוד קשה לר"י מה
 ראה רב פפי להביא מקיפה ולא מייתי
 מרישא ממילתייהו דרננן כדאיתיי
 לעיל ואומר ר"י דמשום מרישא איכא
 לחמי דנדעי לנתיב לעיל שני הכא
 דעקה לגמרי אבל אר' יוסי ליכא
 למידיה דטעמייהו משום דעקה לא"כ
 לא יטמא הסוס אפילו דרבי דפשיטא
 נמי דעקה להו: ויבר' א' עמוד
 על רגלו אחת עבודתה בשידה ואם לאו
 פסודה. (ס' מהכא ליכא למיפשת דמין
 בנינו חוץ' דאנן הוא ממין הלכא
 ומין שאינו מני) (א' חוץ' דכלי אינו
 ממין הלכא ונעלה הוא צפ' הולאו
 לו (יומא ד' דף ג') בהנין סבי בתוך
 המוקק וקנין בו את הדס דודאי סבי
 מנטל ליה אבל כלי וס' לא מנטל
 ליה דאנן תקליס זה ההוליס ס':
אמר רב זה יבטור זה יבטור רבי
 מאיר מחייב איבעיא ליה

הוא רוכב על גבי בהמה וארבע טליות תחת רגלי
 בהמה וטרות מפי שיכולה לעמוד על שלש היטה טלית אחת תחת
 שתי ידים תחת שתי רגלים תחת יד ורגל תמאה פלו יוסי אמר הסוס
 מוטא ברבלי כו' ונראה לר"י דרבי
 יוסי לא פליג אלא ארשה אבל אפיפא
 דקתני תחת שתי רגלים טמאה לא
 פליג דאף על גב דמשעת הסוס על
 ידיו דבר פשוט הוא דבאל שתי רגליו
 לא היה יכול לעמוד קשה לר"י מה
 ראה רב פפי להביא מקיפה ולא מייתי
 מרישא ממילתייהו דרננן כדאיתיי
 לעיל ואומר ר"י דמשום מרישא איכא
 לחמי דנדעי לנתיב לעיל שני הכא
 דעקה לגמרי אבל אר' יוסי ליכא
 למידיה דטעמייהו משום דעקה לא"כ
 לא יטמא הסוס אפילו דרבי דפשיטא
 נמי דעקה להו: ויבר' א' עמוד
 על רגלו אחת עבודתה בשידה ואם לאו
 פסודה. (ס' מהכא ליכא למיפשת דמין
 בנינו חוץ' דאנן הוא ממין הלכא
 ומין שאינו מני) (א' חוץ' דכלי אינו
 ממין הלכא ונעלה הוא צפ' הולאו
 לו (יומא ד' דף ג') בהנין סבי בתוך
 המוקק וקנין בו את הדס דודאי סבי
 מנטל ליה אבל כלי וס' לא מנטל
 ליה דאנן תקליס זה ההוליס ס':
אמר רב זה יבטור זה יבטור רבי
 מאיר מחייב איבעיא ליה

הוא רוכב על גבי בהמה וארבע טליות תחת רגלי
 בהמה וטרות מפי שיכולה לעמוד על שלש היטה טלית אחת תחת
 שתי ידים תחת שתי רגלים תחת יד ורגל תמאה פלו יוסי אמר הסוס
 מוטא ברבלי כו' ונראה לר"י דרבי
 יוסי לא פליג אלא ארשה אבל אפיפא
 דקתני תחת שתי רגלים טמאה לא
 פליג דאף על גב דמשעת הסוס על
 ידיו דבר פשוט הוא דבאל שתי רגליו
 לא היה יכול לעמוד קשה לר"י מה
 ראה רב פפי להביא מקיפה ולא מייתי
 מרישא ממילתייהו דרננן כדאיתיי
 לעיל ואומר ר"י דמשום מרישא איכא
 לחמי דנדעי לנתיב לעיל שני הכא
 דעקה לגמרי אבל אר' יוסי ליכא
 למידיה דטעמייהו משום דעקה לא"כ
 לא יטמא הסוס אפילו דרבי דפשיטא
 נמי דעקה להו: ויבר' א' עמוד
 על רגלו אחת עבודתה בשידה ואם לאו
 פסודה. (ס' מהכא ליכא למיפשת דמין
 בנינו חוץ' דאנן הוא ממין הלכא
 ומין שאינו מני) (א' חוץ' דכלי אינו
 ממין הלכא ונעלה הוא צפ' הולאו
 לו (יומא ד' דף ג') בהנין סבי בתוך
 המוקק וקנין בו את הדס דודאי סבי
 מנטל ליה אבל כלי וס' לא מנטל
 ליה דאנן תקליס זה ההוליס ס':
אמר רב זה יבטור זה יבטור רבי
 מאיר מחייב איבעיא ליה

מסורת הש"ס

א' וכן פיר' מ"ו (פ"ש)
 הנכנסה חייבין וכו' (פ"ש)
 זכיס כ"ד. (א' וס' וס' וס')
 זכיס כ"ד. (א' וס' וס' וס')
 זכיס כ"ד. (א' וס' וס' וס')
 זכיס כ"ד. (א' וס' וס' וס')
 זכיס כ"ד. (א' וס' וס' וס')
 זכיס כ"ד. (א' וס' וס' וס')
 זכיס כ"ד. (א' וס' וס' וס')

הגהות הב"ח

ה"ה יוסף ב"ר יוסף וכו'
 כלפינו מני חזקתין וכו'
 שאינו מן הלכא הוא
 דבעיא היא:

גלוין הש"ס

ה"ה יוסף ב"ר יוסף וכו'
 כלפינו מני חזקתין וכו'
 שאינו מן הלכא הוא
 דבעיא היא:

הגהות הגר"א

ה"ה יוסף ב"ר יוסף וכו'
 כלפינו מני חזקתין וכו'
 שאינו מן הלכא הוא
 דבעיא היא:

הגהות הגר"מ

ה"ה יוסף ב"ר יוסף וכו'
 כלפינו מני חזקתין וכו'
 שאינו מן הלכא הוא
 דבעיא היא:

רבינו הגה"ל

ה"ה יוסף ב"ר יוסף וכו'
 כלפינו מני חזקתין וכו'
 שאינו מן הלכא הוא
 דבעיא היא: